

jeg dybest set ikke, at ministeriet ville kunne bestille andet end at gå og føre tilsyn med dem.

Til gengæld kan det være, at forslagsstillerne har ret i, at det er relevant at kigge på markedsføringsloven for at se, om udbyderne har vildledt de unge. Så i udvalget må vi kigge på omfanget og diskutere, om der er behov for klare retningslinjer for markedsføring af uddannelserne, så vi undgår, at en række unge tror, at de har en adgangsbillet til en fremtid på arbejdsmarkedet, når situationen viser sig at være en helt anden.

Jeg vil godt understrege, at lovgivningen allerede er der, så Venstre afviser det samlede beslutningsforslag.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Der er en kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 14:56

Christine Antorini (S):

Vi er faktisk meget optagede af, at der kan være et levedygtigt privat kursusmarked, for det er meget vigtigt, at man kan have forskellige måder at få viden på. Men det problem, som vi påpeger her, kan jo altså nemt løses ved, at vi siger, at hvis man vil kalde det, man udbyder, for en uddannelse, så er der nogle beskrivelser af tilsvarende offentlige uddannelser, som man skal leve op til. Hvis man ikke kan leve op til det regelsæt, der er, herunder et tilsyn fra Undervisningsministeriet, kan man jo kalde det for et kursus – så er det løst. Så det er jo ikke så svært.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Venstres ordfører, fru Malou Aamund, som jo kender det private erhvervsliv godt, om det, man er meget optaget af i de mange, mange ordentlige virksomheder, der er, nemlig hvordan der kan være en fair konkurrence. Fair konkurrence er, at man kan gennemskue det marked, der er, så man som forbruger kan foretage et oplyst valg. Derfor er man ude på markedet også meget optaget af, at der ikke kan ske vildledning.

Vi har i beslutningsforslaget beskrevet en række eksempler, der jo dokumenterer, at der i den grad foregår vildledning inden for det her vildtvoksende kursusmarked. Jeg hørte ikke rigtig Venstres ordfører komme med nogen bud på, hvad vi skal gøre for, at der rent faktisk kommer gennemsigtighed, så man kan foretage et oplyst valg.

Det vil jeg så spørge Venstres ordfører om: Hvad er det, Venstre forestiller sig, man kan gøre, for at denne trafik ikke skal blive ved?

Kl. 14:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:58

Malou Aamund (V):

Jeg synes, at det eksempel, som fru Christine Antorini nævner, er dybt beskæmmende. Jeg er da lige så forarget, som ordføreren selv er det.

Men jeg vil så sige, at når ordføreren spørger om det med konkurrence, må jeg sige, at der her måske er tale om nogle, der har begået et reelt lovbrud, for det er jo i strid med markedsføringsloven, hvis de siger, at man kan få den samme uddannelse på 1 år, som normalt varer 4 år, og få de samme kompetencer og få jobgaranti og kan blive organiseret i fagforening. Så det, vi taler om her, er jo i virkeligheden ikke, at det er et brud med den fair konkurrence; det, vi taler om, er, at der er nogle, der bryder loven. Vi har jo allerede en lov, der egentlig tilgodeser det. Det er derfor, vi i udvalget så er interesseret i at gå ind og kigge på, hvad omfanget af det her problem er, og om der i virkeligheden er behov for, at man får nogle klare retningslinjer på det område, og tale med Forbrugerombudsmanden om det.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Christine Antorini for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:58

Christine Antorini (S):

Der har jo desværre været en række eksempler, som også har været i medierne, bl.a. et eksempel fra den private såkaldte frisørskole i Kolding, hvor en studerende troede, at hun blev behandlet af en, der kunne ordne hår. Hun fik permanentet sit hår, og så faldt det af i totter bagefter. Det er jo ikke særlig sjovt. Man kan så, hvis man har sådan et lidt let sind, sige, at det kan man leve med, det vokser ud igen. Så er der jo de alvorlige tilfælde, som der bl.a. har været med Heidi Sommers kosmetikskole, hvor kunderne altså fik laserbehandling og fik forbrændinger.

Så jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvordan man kan garantere forbrugerne ude på markedet, hvis de går ind hos en kosmetolog eller en frisør, at det så rent faktisk er en uddannet person, der ordner ens hud, hår eller andet, hvis der ikke er en eller anden form for tilsyn med eller autorisationsordning for dem, der kommer ud fra de private kurser?